

Sygn. akt I CSK 371/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku K. W.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta W., [...] Przedsiębiorstwa [...] w likwidacji w W.

o wpis w dziale III księgi wieczystej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 czerwca 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania
- Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 (sto
dwadzieścia) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do kwestii, czy możliwe jest ujawnienie w treści księgi wieczystej w dziale III roszczenia przysługującego byłemu właścicielowi nieruchomości na podstawie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy.

Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić, gdyż wskazane zagadnienie pozostaje w oderwaniu od poczynionych w sprawie ustaleń. Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego wynika, że przyjął on niedopuszczalność ujawnienia wskazywanego przez skarżącą prawa i jednocześnie wskazał, iż dokumenty przedstawione przez stronę nie spełniają wymagań, by stać się podstawą wpisu w księdze wieczystej. Żaden z nich nie stanowi bowiem dokumentu z podpisem notarialnie poświadczonym, którego wymaga art. 31 ust. 1 u.k.w.h. Oznacza to, że niezależnie od rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego przedstawionego przez skarżącą jej wniosek nie mógłby zostać uwzględniony.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

jw